

Sygn. akt II Ca 529/15

POSTANOWIENIE

Dnia 3 września 2015 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Grażyna Kobus

Sędziowie: SO Jerzy Dydo

SO Alicja Chrzan

Protokolant: Violetta Drohomirecka

po rozpoznaniu w dniu 3 września 2015 r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z wniosku **J. H. (1) i J. H. (2)**

przy udziale (...) **Spółki Akcyjnej w K. Oddziału w W.**

o ustanowienie służebności przesyłu

na skutek apelacji wnioskodawców

od postanowienie Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie

z dnia 13 kwietnia 2015 r., sygn. akt I Ns 364/12

p o s t a n a w i a:

oddalić apelację.

(...)

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 13 kwietnia 2015 roku, sygn. akt I Ns 364/12 Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie oddalił wniosek J. H. (1) i J. H. (2) przeciwko (...) S.A. w K. o ustanowienie służebności przesyłu; zasądził od wnioskodawców solidarnie na rzecz uczestniczki postępowania kwotę 257 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania; nakazał wnioskodawcom solidarnie uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie kwotę 1.224,60 zł tytułem części nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawcy są właścicielami nieruchomości położonej w D. obejmującej działkę gruntu numer (...), dla której Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie Wydział VI Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze (...).

Ponadto są właścicielami nieruchomości położonej w P. obejmującej działkę gruntu numer (...), dla której Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie Wydział VI Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze (...).

Działka nr (...) aktualnie wykorzystywana jest jako działka rolna. Przez teren tej działki przebiega odcinek napowietrznej linii wysokiego napięcia 110 kV, (...). Linia ta nie jest jednak własnością uczestniczki postępowania i nie jest przez nią eksploatowana.

Działka nr (...) również wykorzystywana jest jako działka rolna. Przez teren tej działki przebiega odcinek linii napowietrznej wysokiego napięcia 110 kV o długości 87,5 m oznaczonej symbolem (...). Dodatkowo na działce tej posadowiony jest jeden słup kratowy tej linii o wymiarach 2,6 m x 3,5 m. Linia ta została oddana do eksploatacji w dniu 21 lipca 1971 roku. Przegląd techniczny tej linii został przeprowadzony natomiast w dniach 6-7 września 1974 roku.

Przez teren tej działki przebiega również odcinek linii napowietrznej średniego napięcia 20kV o długości 82 m oznaczonej symbolem (...), przy czym posadowiony jest również tam jeden dwużerdziowy żelbetowy słup tej linii o nr (...). Od tego słupa w kierunku północnym wychodzi napowietrzna linia elektroenergetyczna średniego napięcia, która nie jest własnością uczestniczki postępowania. Linia (...) została wybudowana przez rokiem 1945, a eksploatowana od października 1963 roku. Remonty kapitalne tej linii przeprowadzono zaś w latach 60-tych i 70-tych.

W dniu 29 grudnia 1976 roku potwierdzono przyjęcie do użytkowania tych linii przez ówczesny Zakład (...), linie zostały zaewidencjonowane i przyjęte na stan przedsiębiorstwa energetycznego jako środek trwały. Przedmiotowe linie energetyczne są w dalszym ciągu użytkowane przez uczestniczkę postępowania. Oględziny linii napowietrznej dokonuje się przy tym raz do roku.

W związku z przebiegającą nad działką gruntu wnioskodawców nr (...) linią elektroenergetyczną 110 kV dla prowadzenia prawidłowej eksploatacji tej linii ustalono szerokość pasa służebności przesyłu 14,20 m, zaś powierzchnia tego pasa wynosi 1242 m². Z kolei w związku z przebiegającą przez tą działkę linią elektroenergetyczną 20 kV ustalono szerokość pasa służebności przesyłu w wysokości 9,6 m, zaś powierzchnia tego pasa wynosi 792 m².

Tak zaproponowane pasy służebności konieczne są dla prawidłowej obsługi linii energetycznych, zapewniając przedsiębiorcy przesyłowemu możliwość dokonywania okresowych konserwacji linii, jej ewentualnych modernizacji oraz dokonywania napraw w przypadku awarii.

Jednorazowa wartość prawa za ustanowienie służebności przesyłu dla przedmiotowych linii elektroenergetycznych średniego i wysokiego napięcia przebiegających przez działkę nr (...) wynosi kwotę 11 580 zł.

Istniejące obecnie sporne linie energetyczne stanowią kontynuację pierwotnie posadowionych na gruncie linii niemieckich, przejętych przez Skarb Państwa, a zarządzanych przez Zjednoczenie (...) do 19 sierpnia 1948 r., kiedy zarządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu powołano przedsiębiorstwo państwowe pod nazwą Zjednoczenie (...) z siedzibą we W.. Następnie, utworzone zarządzeniem Ministra Energetyki z 31 grudnia 1952 r. przedsiębiorstwo państwowe Zakład (...), przejęte zostało przez Zakłady (...) z siedzibą we W., na podstawie zarządzenie Ministra Górnictwa i Energetyki z 25 listopada 1958 r. W wyniku połączenia Zakładów (...) i Zakładów (...), zarządzeniem Ministra Energetyki z 09 czerwca 1976 r., ostatnio wymienione przedsiębiorstwo, przejęło zadania i majątek obu podmiotów. Przekształcone, zarządzeniem Ministra Górnictwa i Energetyki z 22 kwietnia 1985 r., w przedsiębiorstwo państwowe o nazwie (...) z siedzibą w P., zarządzeniem Prezesa Rady Ministrów z 30 grudnia 1988 r., podzielone zostało na odrębne przedsiębiorstwa, według istniejących wcześniej w jego ramach zakładów.

W ten sposób, przedmiotowe linie przejęte zostały do eksploatacji przez przedsiębiorstwo państwowe Zakład (...) w W., powołane zarządzeniem Ministra Przemysłu z dnia 16 stycznia 1989 r. Na bazie tego przedsiębiorstwa, aktem przekształcenia przedsiębiorstwa państwowego w spółkę akcyjną z 20 lipca 1993 r., sporządzonym w oparciu o zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z 20 lipca 1993 r., utworzono jednoosobową spółkę Skarbu Państwa o tej samej nazwie, wpisaną do rejestru handlowego postanowieniem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z 01 września 1993

r. Na mocy tego zarządzenia nowopowstała spółka pod firmą Zakład (...) Spółka Akcyjna w W. wstąpiła we wszystkie prawa i obowiązki Zakładu (...) w W., z wyłączeniem praw i obowiązków przejętych przez (...) Spółka Akcyjna w W.. Zgodnie z treścią zapisów załącznika do tego zarządzenia przedmiotowa linia weszła w skład składników majątkowych przekazywanych do (...) Spółki Akcyjnej.

W 2004 r. w wyniku połączenia spółek prawa handlowego, stanowiących własność Skarbu Państwa, m.in. Zakładu (...) Spółka Akcyjna, (...) Spółka Akcyjna, która następnie podlegała kolejnym przekształceniom. Obecny następcą prawnym (...) Spółki Akcyjnej - jest uczestnik postępowania (...) Spółka Akcyjna w K..

Wnioskodawcy postanowili porozumieć się z uczestniczką postępowania w celu uregulowania sytuacji prawnej przebiegającej przez ich działki gruntu linii energetycznych. W tym też celu pismem z dnia 18 lipca 2011 r. wezwali uczestniczkę postępowania do polubownego załatwienia sprawy przez wypłatę na jej rzecz wynagrodzenia z tytułu bezumownego korzystania z gruntu, podpisania umowy regulującej korzystanie z nieruchomości oraz wypłaty odszkodowania z tytułu utraty wartości gruntu.

W odpowiedzi na to wezwanie uczestniczka postępowania zaproponowała ustanowienie służebności przesyłu za jednorazowym wynagrodzeniem dla urządzeń oraz oświadczyła, że na podstawie art. 292 k.c. nabyła przez zasiedzenie służebność gruntową, odpowiadającą aktualnie treści służebności przesyłu (art. 305¹ k.c.) dla spornego obiektu elektroenergetycznego, ponieważ przez dłuższy czas korzysta z trwałych i widocznych urządzeń. Jednocześnie poinformowała wnioskodawców, jakie linie elektroenergetyczne przebiegają przez ich działki.

Sąd Rejonowy wydając powyższe postanowienie wskazał na treść art. 292 k.c., art. 352 § 1 k.c., art. 305¹ – 305⁴ k.c., art. 285 § 1 k.c., art. 305¹ - 305⁴ k.c., art. 172 k.c.

Wnioskodawcy zaskarżając powyższe postanowienie apelacją, zarzucili naruszenie przez Sąd Rejonowy przepisów prawa materialnego, to jest naruszenie prawa materialnego, a mianowicie:

- art. 305¹ kc w związku z art. 292 kc i art. 176 kc polegający na przyjęciu, iż przed wejściem w życie art. 305¹ do 305⁴ do kodeksu cywilnego było dopuszczalne nabycie w drodze zasiedzenia na rzecz przedsiębiorcy służebności gruntowej odpowiadającej treści służebności przesyłu,

- art. 292 kc w związku z art. 285 kc polegającą na przyjęciu, iż przed wejściem w życie art. 305¹ kc do 305⁴ kc było dopuszczalne nabycie w drodze zasiedzenia na rzecz przedsiębiorcy służebności odpowiadającej treścią służebności przesyłu,

- art. 172 kc w zw. z art. 292 kc w zw. z art. 176 §1 kc. w zw. z art. 6 kc poprzez ich błędne zastosowanie i uznanie, iż uczestnik zasiedział służebność gruntową w treści odpowiadającej służebności przesyłu,

- art. 348 zd. 2 k.c. w zw. z art. 6 k.c.- poprzez jego niezastosowanie,

- art. 6 kc w zw. z art. 176 kc w zw. z art. 292 kc - poprzez ich błędne zastosowanie i uwzględnienie zarzutu zasiedzenia podniesionego przez uczestnika,

- art. 292 k.c. poprzez nieprawidłowe zastosowanie,

- art. 285 § 1 i 2 k.c. i art. 292 kc poprzez ich niewłaściwą interpretację i zastosowanie wykładni rozszerzającej odnośnie tych przepisów,

- art. 305¹ k.c. poprzez jego niezastosowanie,

- art. 5 k.c. polegającej na uwzględnieniu zarzutu zasiedzenia,

Ponadto w apelacji wskazał, że naruszenie przepisów postępowania, mogło mieć wpływ na wynik sprawy, a mianowicie:

- art. 233 kpc polegającą na dowolnej i nieuprawnionej ocenie materiału dowodowego polegającej na rozstrzygnięciu wszelkich wątpliwości w niniejszej sprawie na niekorzyść ochrony prawa własności;

- art. 233 kpc poprzez błędną ocenę materiału dowodowego.

W oparciu o tak sformułowane zarzuty, na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. wnioskodawca wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi I instancji i o zasądzenie od uczestnika na rzecz wnioskodawcy kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według stawek.

Ewentualnie, w razie uznania przez Sąd, iż nie zachodzą ku temu przesłanki na podstawie art. 386 § 1 kpc wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez uwzględnienie wniosku w całości i zasądzenie kosztów postępowania w I instancji na rzecz wnioskodawców i o zasądzenie od uczestnika na rzecz wnioskodawców kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych.

Apelacja nie jest zasadna.

Sąd Okręgowy podziela ocenę prawną ustalonego stanu faktycznego oraz wyciągnięte z tej oceny wnioski, co zwalnia z potrzeby ponownego przytaczania powołanych w uzasadnieniu Sądu Rejonowego trafnych argumentów.

Ocena prawidłowości zastosowanych przepisów prawa materialnego może być dokonana jedynie po uprzednim ustaleniu, że dokonane przez Sąd Rejonowy ustalenia faktyczne, stanowiące podstawę rozstrzygnięcia, zostały dokonane zgodnie z przepisami prawa procesowego.

Wykazanie jednak przez stronę, że sąd naruszył przepis art. 233 § 1 k.p.c. wymaga wykazania, że przyjęta za podstawę rozstrzygnięcia ocena dowodów przekracza granice przysługującej sądowi w tym zakresie swobody. Zatem skarżący powinien, posługując się wyłącznie argumentami prawnymi, wykazać, że sąd rażąco naruszył ustanowione w tym przepisie zasady oceny wiarygodności i mocy dowodów i że naruszenie to miało wpływ na wynik sprawy.

W niniejszej sprawie faktem istotnym jest to, że przedmiotowe urządzenia przesyłowe zostały na działce (...) wybudowane i oddane do eksploatacji odpowiednio: w 1971 roku (linia wysokiego napięcia 110 (...)- vide: k. 45 – 48) oraz przed 1945 rokiem (lina średniego napięcia 20 Kv , (...))vide: k. 58) oraz to, że są one utrzymywane w stanie nadającym się do korzystania poprzez stosowne remonty nadto to, że są one eksploatowane przez pozwaną, a uprzednio przez jej poprzedników prawnych. Faktem istotnym w sprawie jest także to, że wnioskodawcy zostali właścicielami nieruchomości na której znajdują się przedmiotowe linie przesyłowe na podstawie umowy sprzedaży, przy czym księgę wieczystą dla tej nieruchomości określonej jako działka niezabudowana nr (...) położonej w D. założono w 1987 roku (vide: księga wieczysta (...) – k.25-31).

Uczestnik postępowania wbrew pogładowi skarżącej udowodnił przeniesienie na niego przez poprzedników prawnych posiadania przedmiotowych urządzeń przesyłowych co wynika wprost z Zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 19 sierpnia 1948 roku o utworzeniu Zjednoczenia (...) przedsiębiorstwa państwowego wyodrębnionego (vide k490 -491) oraz § 3 pkt 2 Zarządzenia nr 231 Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 25 listopada 1958 roku w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Zakłady (...) oraz połączenia tego przedsiębiorstwa z przedsiębiorstwami podległymi Zarządowi (...), według którego przedmiotem działalności tego przedsiębiorstwa jest eksploatacja sieciowych urządzeń energetycznych, znajdujących się na obszarze okręgu energetycznego (...) i będącego w gestii przedsiębiorstwa (vide: k.492 - 495) oraz to, że Zakład ten prowadzi między innymi Zakład (...) w W.. Powyższe Zakłady (...) otrzymały status przedsiębiorstwa państwowego na podstawie Zarządzenia nr 49 Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 12 czerwca 1968 roku (vide: k.496- 497).

Według § 2.1. Zarządzenia Ministra Energetyki i Energii Atomowej z dnia 9 czerwca 1976 roku w sprawie połączenia przedsiębiorstw państwowych pod nazwą Zakłady (...) oraz "Zakłady (...)" połączenie przedsiębiorstw nastąpi w ten sposób, że Zakłady (...) **przejmą cały majątek** przedsiębiorstwa Zakłady (...) według stanu ustalonego bilansem tego przedsiębiorstwa sporządzonym na dzień 30 czerwca 1976 roku (vide: k.499 - 500).

Według § 1 pkt 3 Zarządzenia nr (...) Ministra Przemysłu z dnia 16 stycznia 1989 roku w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Zakład (...) w W. , przedsiębiorstwo to powstało w wyniku podziału przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą (...) w P. na bazie zakładu Zakład (...) (vide: k.50 -52).

Według § 3 Zarządzenia Nr (...) Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 20 lipca 1993 roku przekształcone przedsiębiorstwo państwowe pod nazwą Zakład (...) w W. w jednoosobową spółkę Skarbu Państwa pod nazwą Zakład (...) Spółka Akcyjna w W. wstąpiła we wszystkie prawa i obowiązki Zakładu (...) w W., z wyłączeniem praw i obowiązków przejętych przez (...) S.A. w W. dotyczących mienia określonego w załączniku do tego zarządzenia, to jest między innymi linii 220 kV (vide: k.53-55 i k. 354 - 362). W powyższym załączniku nie wymieniono linii wysokiego napięcia 110 Kv (...) oraz linii średniego napięcia 20 Kv , (...), to jest urządzeń przesyłowych zlokalizowanych między innymi na działce wnioskodawców(vide: k. 133– opina biegłego).

Zakład (...) Spółka Akcyjna w W. w wyniku kolejnych przekształceń od dnia 1 września 2011 roku zmienił nazwę na (...) S.A., która to spółka na mocy art. 494 k.s.h. wstąpiła we wszystkie prawa i obowiązki swoich poprzedników prawnych (vide: k. 67 -71 odpis pełny KRS), między innymi linii wysokiego napięcia 110 Kv (...) (vide: k. 45 – 48) oraz linii średniego napięcia 20 Kv , (...) (vide: k. 58).

Skarżąca powyższych faktów nie zakwestionowała, tylko pod pozorem zarzutu naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. podnosząc, wbrew literalnym zapisom zawartym w § 1 pkt 3 Zarządzenia nr (...) Ministra Przemysłu z dnia 16 stycznia 1989 roku w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Zakład (...) w W., że przedsiębiorstwo to powstało w wyniku podziału przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą (...) w P. na bazie zakładu Zakład (...), kwestionuje ocenę prawną stanu faktycznego, polegającą na uznaniu przez Sąd Rejonowy nabycia przez uczestnika postępowania w roku 2006 służebności przesyłu wskutek zasiedzenia, którą to ocenę Sąd Okręgowy w całości podzielił, zauważając że została ona dokonana z uwzględnieniem zaewidencjonowania środków trwałych a nie z uwzględnieniem faktycznego przejęcia nad nimi zarządu i wobec wyczerpującego w tym zakresie uzasadnienia Sądu Rejonowego, nie przytacza ponownie prawidłowo dokonanej przez ten Sąd znajdującej oparcie w treści uzasadnienia uchwały Sądu Najwyższego z dnia 22maja 2013 roku w sprawie sygn. akt III CZP 18/13, oraz w treści uzasadnień postanowień Sądu Najwyższego z dnia 26 czerwca 2013 roku, sygn. akt II CSK 626/12, z dnia 14 czerwca 2013 roku, sygn. akt V CSK 321/12, z dnia 2 września 1993 roku, sygn. akt II CRN 89/93, z dnia 9 lutego 2012 roku, sygn. akt III CZP 93/11, z dnia 25 stycznia 2006 roku, sygn. akt I CSK 11/05, z dnia 10 kwietnia 2008 roku, sygn. akt IV CSK 21/08, z dnia 10 grudnia 2010 roku, sygn. akt III CZP 108/10, a także w treści uzasadnień wyroków Sądu Najwyższego z dnia 8 czerwca 2005 roku, sygn. akt V CSK 680/04, z dnia 31 maja 2006 roku, sygn. akt IV CSK 149/05 wykładni art. 292 k.c., art. 352 par. 1 k.c., art. 305¹ - 305⁴ k.c., art. 285 par. 1 k.c. i nie naruszył wbrew zarzutom apelacji art.172 k.c. w zw. z art. 292 k.c. w zw. z art. 176 par. 1 k.c. w zw. z art. 6 k.c.

Sąd Najwyższy w uchwałach III CZP 18/13, III CZP 70/09, postanowieniach V CSK 502/10, III CZP 93/11, I CSK 11/05, III CZP 108/10 podkreślił, że do dnia 1 lutego 1989 roku, to jest do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 31 stycznia 1989 roku o zmianie ustawy Kodeks cywilny, przedsiębiorstwa państwowe wykonywały władcze uprawnienia, między innymi w stosunku do urządzeń przesyłowych w imieniu Skarbu Państwa. Nie mogły zatem wiązać tego faktu z nabyciem jakichkolwiek uprawnień na swoją rzecz, gdyż wykluczała to zasada jednolitej własności państwowej wskazana w obowiązującym wówczas artykule 128 k.c. Przedsiębiorstwa państwowe, posiadając urządzenia przesyłowe i cudzą nieruchomości, na której były one posadowione, pozostając dzierżycielami, działały w imieniu i na rzecz Skarbu Państwa. Wobec tego, ewentualne nabycie w drodze zasiedzenia służebności gruntowej, o treści odpowiadającej służebności przesyłu, mogło nastąpić jedynie na rzecz Skarbu Państwa. Jeśli jednak okres posiadania okazał się krótszy od niezbędnego do nabycia przedmiotowego prawa przez zasiedzenie przez Skarb

Państwa, czyli 20 lat, zgodnie z art. 172 k.c. w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 października 1990 roku, to zgodnie z jednolitym w tej mierze poglądem judykatury, okres posiadania faktycznego, realizowanego przez przedsiębiorstwo państwowe przed dniem 1 lutego 1989 roku, mógł zostać doliczony do okresu posiadania przypadającego po tej dacie, a prowadzącego do zasiedzenia przedmiotowego prawa już na rzecz tego przedsiębiorstwa. Przesłanką niezbędną było przeniesienie posiadania ze Skarbu Państwa na przedsiębiorstwo przesyłowe lub jego następców prawnych, które dotychczas było dzierżycielem urządzenia przesyłowego. W wyniku takiego posiadania przez przedsiębiorstwo państwowe, zarówno w imieniu Skarbu Państwa przed dniem 1 lutego 1989 roku, jak i we własnym imieniu po tej dacie, może dojść do zasiedzenia służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu, jak i służebności przesyłu w rozumieniu art. 305¹ k.c. i to w zależności od tego, kiedy upłynął okres posiadania niezbędny do zasiedzenia tego prawa. Zbliżony charakter obu powyższych praw uzasadnia przyjęcie, że posiadanie służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu, jak i posiadanie służebności przesyłu, mogą łącznie prowadzić do nabycia tego ostatniego przez zasiedzenie z tej przyczyny, że sytuacja faktyczna posiadacza w przypadku realizacji obu tych uprawnień, jest identyczna i polega na korzystaniu z trwałego i widocznego urządzenia.

Dodać należy, że przedsiębiorstwa państwowe do dnia 1 lutego 1989 roku zarządzające powierzonym im mieniem Skarbu Państwa, zostały nim uwłaszczone z mocy prawa, na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 września 1990 roku, o zmianie ustawy o gospodarce gruntami i uwłaszczeniu nieruchomości oraz przepisów określających ustrój majątkowy państwowych osób prawnych.

Nie można również podzielić poglądu apelujących, że Sąd Rejonowy naruszył art. 348 zdanie 2 k.c. w zw. z art. 6 k.c. według którego jednoznaczne z wydaniem samej rzeczy jest wydanie dokumentów, które umożliwiają rozporządzanie rzeczą, jak również wydanie środków, które dają faktyczną władzę nad rzeczą, ani też nie naruszył art. 305¹ k.c. w zw. z art. 292 k.c. i art. 176 k.c. oraz art. 292 k.c. w zw. z art. 285 k.c., bowiem wbrew pogładowi wnioskodawców przed wejściem w życie art. 305¹ - 305⁴ k.c., było dopuszczalne nabycie w drodze zasiedzenia na rzecz przedsiębiorcy służebności odpowiadającej treści służebności przesyłu.

Sąd Rejonowy wbrew zarzutom apelacji w niniejszej sprawie trafnie zastosował art. 176 k.c. w zw. z art. 292 k.c., bowiem uczestnik postępowania wykazał zgodnie z treścią art. 6 k.c. zasiedzenie przedmiotowej służebności przesyłu, poprzez wykazanie przeniesienia urządzeń przesyłowych, skoro przedłożone przez uczestnika postępowania dokumenty dotyczące linii wysokiego napięcia 110 Kv (...) (vide: k. 45 – 48) oraz linii średniego napięcia 20 Kv ,(...) (vide: k. 58) stanowią dowód na okoliczność daty wybudowania tych linii, a także dowód na okoliczność ich konserwacji, co niewątpliwie wymagało zastosowania przez każdorazowego posiadacza tych linii niezbędnych środków osobowych, rzeczowych i finansowych.

W okolicznościach niniejszej sprawy, skoro uczestnik postępowania nie złożył wniosku dowodowego na okoliczność w czym władaniu były przedmiotowe działki w dacie budowy linii przesyłowej 20 Kv symbol (...) to jest w roku 1976 - osób fizycznych czy też Skarbu Państwa – uznać należy, że okres zasiedzenia służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu rozpoczynał się od momentu nabycia prawa własności działki nr (...) stanowiącej nieruchomość niezabudowaną przez osoby fizyczne – poprzedników prawnych wnioskodawców.

Zatem nadto, gdy uczestnik postępowania nie przedłożył dowodów na okoliczność uprawnień Skarbu Państwa lub przedsiębiorstwa państwowego do ingerencji w przedmiotową nieruchomość w celu budowy linii energetycznej, to uznać należy, że korzystanie z urządzenia przesyłowego przez poprzednika prawnego uczestnika postępowania następowało w złej wierze, co oznacza w rozumieniu art. 172 k.c. w brzmieniu obowiązującym od 1 października 1990 roku z uwagi na treść art. 9 ustawy z dnia 28 lipca 1990 roku o zmianie ustawy Kodeks cywilny, że do nabycia uprawnienia do zasiedzenia przedmiotowej służebności przesyłu przez poprzednika prawnego uczestnika postępowania doszło po upływie 30 lat, to jest niewątpliwie przed rokiem 2006, bowiem jak wyżej wskazano faktami istotnymi jest data wybudowania przedmiotowych linii oraz to, kto był w tym czasie właścicielem przedmiotowej nieruchomości: Skarb Państwa, czy osoba fizyczna.

Wbrew zarzutom apelacji Sąd Rejonowy nie naruszył art. 305¹ k.c. w zw. z art. 292 k.c. i art. 176 k.c., ani też art. 292 k.c. w zw. z art. 285 k.c., art. 6 k.c. w zw. z art. 176 k.c. w zw. z art. 292 k.c., art. 292 k.c., art. 285 i art. 292 k.c., art. 305¹ k.c., art. 5 k.c., art. 172 § 1 k.c. przyjmując, że poprzednik prawny uczestnika postępowania wszedł w posiadanie tej służebności w złej wierze oraz przyjmując, że w dacie złożenia wniosku o ustanowienie służebności przesyłu uczestnik postępowania był już posiadaczem służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu i z tej przyczyny wniosku tego nie uwzględniając.

Sąd Rejonowy nie naruszył również art. 5 k.c., bowiem wbrew pogładowi apelującej, zarzut zasiedzenia nie jest sprzeczny z zasadami współżycia społecznego i znajduje oparcie we wskazanych wyżej przepisach prawa.

Podzielić należy pogląd skarżącej, że w okolicznościach niniejszej sprawy, a szczególnie w świetle treści załącznika do Zarządzenia Nr (...) Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 20 lipca 1993 roku (vide: k.53-55 i k. 354 - 362) prowadzenie przez Sąd Rejonowy postępowania dowodowego na okoliczność ustalenia wynagrodzenia za służebność przesyłu było zbędne, bowiem wystarczające było ustalenie przez biegłego tylko i wyłącznie rodzaju linii napowietrznych w celu wskazania właściciela tej linii.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację jako bezzasadną.

Sąd Okręgowy o kosztach postępowania apelacyjnego orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c., art. 391 § 1 k.p.c.